

no wot Boga možascho stasch, zujascho ten Woschj tu
Staroscj, wó kotařejž ſe jogo ſin neto namakascho.

Tak stojascho won neto tam — samuſloni —
do pschijze pſchepaňoni — až do ſmerſchi ſasta-
rani — a chapjascho zusch, až ſchikno zož ſe kſchē-
ſcho na ſogo walisch, južor na Droſe běſcho, a ſe
jomu pschijze wezej pſchibližascho, a wezej ſe to ha-
me pſchibližascho, wezej won teke zujascho Hob-
ſcheschknoscji. Won stojascho, won chojjascho, stoja-
ſcho pak ras, samuſloni do ſchěžlich ſmertnich
muſlenow, chojjascho pak ras roſtežnoni tam a
ſaf — bojasni, kaž sazachoni Marijanč, a ſchudi
běſcho jontu ſchěſno. Won pschijze kſwojim huk-
nikam, kotařichž won lubo mejascho, ſenamaka
pak pschi nich žednogo Trožta, a ſamožascho ſe te-
ke wot nich žednogo Trožta nažasch, pſcheto won
ſnajascho jich ſlaboscj. Won glēdascho na nich —
ſnaž ſeldſamí wó tima Wozima — ſawěſcje ſte-
ju nejwětscheju Lutoscju nad jich Zužtandom ;
pſcheto woni newězechu, jo woni běchu ; newězechu
jo ſe neto ſta, a ſeroſmejachu zogodla to ſe
ſta. Gežalosním a ſpolGložom žascho won kňim :
geiſho ſe tudi, až jo tam dojdu a ſe modlim ; tak
dkujko až ja ſe jadno Město huſwolijom, žež ja ſe
modlisch, ſiněrom ſdichowasch, ſtukasch a žalos-
cijom mogu. Neto žefcho won ſažej tam a ſaf, —
Chto mě, kak dkujko won ſe jo tam ſam pschi ſe
mediit ! kak jesto wó tej ſamej žtunje ſchěžke ſdi-